

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14397/2022
07.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јанковић, адвокат из ..., против туженог „Биодвиг“ д.о.о Крагујевац, , чији је пуномоћник Биљана Микићевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 908/21 од 23.06.2021. године, у седници одржаној 07.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 908/21 од 23.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 908/21 од 23.06.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1005/18 од 30.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је обавезан тужени да тужиљи на име дуга по основу испорученог сунцокретовог меда исплати износ од 2.094 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, почев од 05.12.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужиљи, на име извршеног промета 1107 кг нето сунцокретовог меда, исплати ПДВ надокнаду у износу од 167,52 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена почев од 05.12.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 83.301,00 динара.

Виши суд у Чачку је, пресудом Гж 908/21 од 23.06.2021. године, одбио, као неосновану, жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Крагујевцу П 1005/18 од 30.04.2019. године, у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиле у делу у ком је тужилца тражила да се тужени, као купац обавезе да тужилци исплати накнаду штете због ПДВ надокнаде. Имајући у виду садржину тражене правне заштите и чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима странака са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Нижестепени судови налазе да тужилца није доказала да су странке цену уговориле без обрачунаог ПДВ. Указивање ревидента на другачије одлуке судова о истом правном питању није од утицаја јер одлука о споровима са тужбеним захтевом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету.

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела дана 26.02.2018. године, а вредност предмета спора је 2.261,52 евра.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија тужиље није дозвољена, на основу члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом члана 413. Закона о парничном поступку.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић